Kauno apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegija, susidedanti iš kolegijos pirmininkės Galinos Blaževič,

kolegijos teisėjų Leono Jachimavičiaus, Virginijos Gudynienės,

sekretoriaujant Dovilei Stoškuvienei,

dalyvaujant ieškovės uždarosios akcinės bendrovės „Murameda“ atstovui advokatui D. P., atsakovui M. Š., jo atstovui advokatui R. L.,

viešame teismo posėdyje žodinio proceso tvarka išnagrinėjo atsakovo M. Š. atstovo advokato R. L. apeliacinį skundą dėl Kauno miesto apylinkės teismo 2009 m. gegužės 20 d. sprendimo civilinėje byloje Nr. 2-2666-451/2009 pagal ieškovės uždarosios akcinės bendrovės „Murameda“ patikslintą ieškinį atsakovui M. Š. dėl nuostolių atlyginimo ir

Nustatė

Ieškovė UAB „Murameda“ patikslintu ieškiniu prašė priteisti iš atsakovo M. Š. 21 631,76 Lt nuostolių atlyginimą, 5 procentų metines palūkanas nuo priteistos sumos už laikotarpį nuo šios bylos iškėlimo iki visiško teismo sprendimo įvykdymo momento ir bylinėjimosi išlaidas. Nurodė, kad 2007 m. balandžio 12 d. ieškovė pagal nuomos sutartį ir perdavimo aktą išnuomojo ir perdavė atsakovui pastolius. 2007-05-11 pastoliai nuo atsakovo namo buvo pavogti. Pagal CK 6.502 str. už nuomojamo daikto praradimą yra atsakingas nuomininkas, iš jo turi būti priteista daikto vertė. Negrąžintų pastolių vertė yra 21 631,76 Lt. Atsakovo versija, kad ieškovė pavogtus pastolius atsiėmė policijoje, yra paneigta pakvitavimo (b. l. 54), baudžiamojoje byloje atliktos grunto ekspertizės. Pastolių vertė yra nustatyta šalių susitarimu, ir tokia žala turi būti atlyginta, o amortizacija netaikytina, nes pastoliai buvo naudoti tik vieną mėnesį.

Atsakovas M. Š. su ieškiniu nesutiko, prašė ieškinį atmesti, priteisti bylinėjimosi išlaidas. Ieškinį laikė nepagrįstu. Nurodė, kad 2007-04-12 pastolių nuomos sutartyje pastolių kainos nebuvo derinamos, atsakovas pačių pastolių nematė, ieškovė pristatė pastolius, o jis pasirašė perdavimo- priėmimo aktą. Nuomos sutartyje nėra numatyta, kad jis yra atsakingas už trečiųjų asmenų pastolių vagystę. Policijai radus pastolius su tais pačiais identifikaciniais numeriais, apie juos pranešė ieškovei. Mano, kad pastolių saugumu jis pasirūpino: pritvirtino juos prie namo sienos, įrengė judesio daviklius, apšvietimą. Pagal CK 6.502 str. nuomininkas atsakingas esant jo kaltei. Tikra žala nepagrįsta, nepagrįstai įskaičiuotas PVM, kurį ieškovė atsiima, be to, nėra įrodymų, kad dingę pastoliai buvo nauji. Pastoliai pavogti ne iš atsakovo, o iš pastolių savininkės - ieškovės.

Kauno miesto apylinkės teismas 2009 m. gegužės 20 d. sprendimu ieškinį tenkino, priteisė iš atsakovo M. Š. ieškovės UAB „Murameda“ naudai 21 631,76 Lt nuostolius, 5 procentų metines palūkanas nuo priteistos sumos nuo bylos iškėlimo teisme iki teismo sprendimo visiško įvykdymo, 648,95 Lt žyminį mokestį, 1 300 Lt turėtas bylinėjimosi išlaidas už suteiktą advokato pagalbą; priteisė iš atsakovo 19,70 Lt pašto išlaidas valstybės naudai.

Teismas nustatė, kad ieškovė ir atsakovas 2007-04-12 sudarė nuomos sutartį Nr. 07/04/12 (toliau – Nuomos sutartis), kuria ieškovė suteikė atsakovui atlygintinai laikinai naudotis ir disponuoti pastolių detalėmis RUX pagal priėmimo-perdavimo aktą Nr. 1.

Tarp šalių susiklostė teisiniai nuomos santykiai. Nuomos sutarties 2 str. 3 p. šalys sutarė, jog kartu su turtu nuomininkui perduodama turto žūties ar sugadinimo rizika, o 6 str. 2 p. – jog nuomininkas, praradęs ar sugadinęs pastolių detales, atlygina jų rinkos vertę pagal pridedamą priėmimo-perdavimo aktą Nr. 1. Kauno rajono policijos komisariato 2007-09-18 pažyma Nr. 65-S-8-7539 patvirtina, jog pastoliai pavogti, dėl vagystės pradėtas ikiteisminis tyrimas. Bylos nagrinėjimo metu ikiteisminis tyrimas tęsiamas ir ieškomi įtariamųjų.

Teismas nurodė, kad atsakovas, pasirašydamas sutartį ir priedą prie sutarties, turėjo visas galimybes susipažinti su jų turiniu, daryti prierašus dėl kainos ar kitokių aplinkybių, kurios jo netenkino. Teismas atmetė atsakovo argumentą, jog pasirašant aktą kainos nebuvo derinamos, jis į jas nesigilino, kad pastolių detalių kainos neatitinka realios vertės. Teismas nustatė, jog atsakovas neginčijo detalių kainos. Tai, kad atsakovas neginčijo detalių kainos, byloje patvirtina ir prijungtoje civilinėje byloje Nr. 2-267/2008 m. (b. l. 100) esanti PVM sąskaita faktūra Nr. 070200, iš kurios matyti, jog atsakovas, sugadinęs detalę – vertikalų rėmą, sumoka jos kainą, kuri yra nurodyta priede prie sutarties (154 Lt + PVM). Šis rašytinis įrodymas kaip tik ir paneigia atsakovo argumentą, jog ieškovės pateiktos pastolių detalių kainos neatitinka tikrovės. Teismas nesutiko su atsakovo argumentu, jog jis nekaltas dėl pastolių detalių vagystės, todėl jam neatsiranda prievolė atlyginti ieškovės patirtą žalą. Teismas nurodė, kad atsakovas daiktą iš ieškovės priėmė, juo naudojosi, prisiėmė riziką dėl daikto praradimo. Tai, kad daiktas yra prarastas, byloje patvirtina rašytiniai įrodymai ir šalių paaiškinimai. Teismas taikė CK 6.499 str. 3 d. nuostatas, reglamentuojančias nuomininko atsakomybę už nuomos sutarties pažeidimą, pagal kurias nuomininkui daikto negrąžinus, jis turi atlyginti nuomotojui to daikto vertę. Atsakovas, pagal sutartį prisiimdamas riziką dėl turto praradimo, prisiėmė įsipareigojimą turtą išsaugoti, o jį praradus – atlyginti turto vertę. Turto praradimo sąvoka apima ir turto vagystę. Teismas atmetė atsakovo argumentą, kad jis neturi mokėti PVM dėl to, jog laikė, kad daikto vertė susideda iš dviejų dalių: daikto kainos ir PVM, todėl sumokant daikto vertę, PVM turi būti įskaičiuojamas. Teismas konstatavo, kad atsakovas privalo atlyginti ieškovei prarasto daikto vertę – 21 631,76 Lt.

Apeliaciniu skundu atsakovo M. Š. atstovas advokatas R. L. su teismo sprendimu nesutiko, prašė teismo sprendimą panaikinti ir priimti naują sprendimą – ieškinį atmesti, priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas. Apelianto nuomone, teismo sprendimas yra nepagrįstas dėl šių motyvų:

1) ieškovės teiginys, kad 3 299,76 Lt PVM taip pat yra ieškovės nuostoliai, yra nepagrįstas. Pagal Pridėtinės vertės mokesčio įstatymo 3 str. nenustatyta, kad teismo priteisti nuostoliai yra PVM objektas, tai reiškia, nuo teismo priteistos sumos, 21 631,76 Lt, ieškovei neatsiranda prievolė sumokėti 3299,76 Lt PVM mokestį, o pridėtinės vertės mokestis šiuo atveju negali būti vertinamas kaip ieškovės nuostolis. Be to, PVM mokestis mokamas pagal PVM sąskaitą faktūrą. Nepagrįsta teismo nustatyta aplinkybė, kad atsakovo nuostoliai yra pastolių vertė, susidedanti iš daikto kainos ir PVM. PVM tarifas yra 19 procentų, o ne 18 procentų, kaip paskaičiuota ieškinyje;

2) ieškovė nepateikė jokių įrodymų dėl daikto kainos. Ieškovė nepateikė įrodymų, kokias turėjo išlaidas, įsigydama pastolius. Bylos medžiagoje pateikti duomenys patvirtina, kad atsakovo išsinuomoti pastoliai buvo nenauji, tačiau teismas, pažeisdamas CPK str. 265 str. 1 d., 270 str. 4 d. 2 p., 3 p. visiškai dėl to nepasisakė. Ieškovė nepateikė įrodymų, kokia yra prarastų pastolių vertė apskaitos duomenimis. Ilgalaikis turtas apskaitomas

likutine verte, o ilgalaikiam turtui skaičiuojamas nusidėvėjimas (amortizacija);

3. žala yra negautos pajamos, kurias asmuo būtų gavęs, jeigu nebūtų neteisėtų veiksmų. Ieškovė nepateikė įrodymų apie pastolių vertę apskaitos duomenimis, taip pat ir įrodymų apie galimas pajamas. Teismas atsakovo neteisėtų veiksmų nenustatė;

4) pagal CK 6.249 str. 5 d. žala turi būti apskaičiuojama teismo sprendimo priėmimo metu galiojančiomis kainomis. Ieškovė jokių įrodymų dėl pastolių kainos nepateikė, tačiau teismas, pažeisdamas CPK str. 265 str. 1 d., 270 str. 4 d. 2 p., 3 p., visiškai nepasisakė dėl bylos medžiagoje esančio įrodymo - ieškovės atsakovui pateikto nuostolių paskaičiavimo, kur nurodyta pavogtų detalių, kartu su grąžintomis, kaina – 16 159 Lt, atmetus PVM 18 proc. – 13 258,58 Lt;

5) atsakovo neteisėtų veiksmų nėra nustatyta nei baudžiamojoje, nei civilinėje byloje. Atsakovas ėmėsi visų protingų veiksmų, kurių imtųsi kiekvienas normalus žmogus tokioje situacijoje: pastoliai buvo atvežti ir sumontuoti prie statomo namo, kurio adresas nurodytas nuomos sutartyje. Pastoliai buvo surinkti ir prisukti prie namo sienos. Likusios nesumontuotos detalės buvo užrakintos garaže, buvo įrengtas judesio daviklis, kuriam suveikus įsijungia apšvietimas. Atsakovas ėmėsi visų veiksmų, kurių galėtų imtis kiekvienas atidus ir rūpestingas žmogus analogiškoje situacijoje, ir nėra pagrindo apkaltinti nerūpestingumu;

6) pastolių vagystės negalima susieti su atsakovo veiksmais ar neveikimu, kurių pagrindu galėtų atsirasti civilinė atsakomybė. Nuomos sutartyje nėra įpareigojimo nuomininkui atlikti veiksmus, kurių neatlikus būtų pagrindas teigti, kad tarp atsakovo neveikimo ir pastolių vagystės yra priežastinis ryšys. Atvirkščiai, sutartyje yra numatyta pareiga nuomininkui pranešti pastolių sumontavimo adresą ir informuoti nuomotoją apie pastolių sumontavimo vietos pakeitimą. Iš ikiteisminio tyrimo medžiagos matyti, kad iš vakaro prie atsakovo namo automobiliu buvo atvažiavę asmenys, susiję su ieškove. Atsakovo darbininkai pastolius montavo dvi dienas, o pastoliai buvo pavogti per naktį, kas rodo, jog asmenys, pavogę pastolius, yra gerai susipažinę su jų montavimo specifika. Tarp nurodytų aplinkybių yra tiesioginis priežastinis ryšys, nulėmęs nuostolių ieškovei atsiradimą. Teismas dėl šių aplinkybių nepasisakė;

7) iš byloje surinktos medžiagos nėra pagrindo konstatuoti atsakovo kaltės dėl pastolių vagystės;

8) teismas pažeidė pagrindinius civilinės teisės (CK 1.5 str.) civilinio proceso (CPK 7 str.) teisingumo, protingumo ir sąžiningumo principus. Teismas priteisė atlyginti nuostolius pagal ieškovės nurodytą ir jokiais įrodymais nepagrįstą pastolių vertę, taip pat PVM, kurį ieškovė paslėpta forma, nes teismas priteisė nuostolius, įskaitys sau į neapmokestinamą pelną. Tokiu būdu teismas sudarė sąlygas ieškovei nepagrįstai praturtėti. Ieškovė, kurios veikla yra pastolių nuoma, turėjo įspėti nuomininkus dėl galimos vagystės, o ne siekti tokiu būdu už naudotus pastolius gauti didesnį atlyginimą nei naujų pastolių įsigijimo savikaina. Atsakovas yra fizinis asmuo, kurio šeimai priteista suma sukels sunkių pasekmių. Teismas į minėtas aplinkybes neatsižvelgė, tačiau vadovaudamasis CK 6.251 str. 2 d., galėjo tai padaryti.

Atsiliepime į apeliacinį skundą ieškovės UAB „Murameda“ atstovas advokatas D. P. prašė teismo sprendimą palikti nepakeistą. Nurodė, kad apeliacinis skundas yra nepagrįstas dėl šių motyvų:

1) Nuomos sutarties 6 str. 2 p. šalys susitarė, kad praradus pastolius bus atlyginama pastolių rinkos vertė pagal perdavimo-priėmimo aktą. Akte yra apskaičiuota turto vertė be pridėtinės vertės mokesčio, tačiau ji ieškovei turi būti kompensuojama kartu su mokesčiu, nes į nuostolius įskaičiuojamas pridėtinės vertės mokestis už prarastą prekę. Nepaisant to, kad atsakovui sąskaita faktūra neišrašyta, pridėtinės vertės mokestis ieškovei turi būti kompensuojamas;

2) su aplinkybe, kad ieškovė nepateikė jokių įrodymų apie daikto vertę, negalima sutikti. Nuomos sutarties 6 str. 2 p. šalys susitarė, kad praradus pastolius bus atlyginama pastolių rinkos vertė pagal perdavimo-priėmimo aktą. Ieškovė prašė ir teismas priteisė pinigų sumą už prarastus pastolius pagal perdavimo-priėmimo akte nurodytas daiktų vertes;

3) atsakovas yra pripažinęs šalių sutartą pastolių vertę, numatytą perdavimo-priėmimo akte. Išsinuomojęs pastolius ir sugadinęs vieną pastolių detalę, už ją atsiskaitė pagal 2007-06-21 PVM sąskaitą faktūrą Nr. 070200 – sumokėjo ieškovei už sugadintą detalę pagal pastolių vertę, numatytą perdavimo-priėmimo akte;

4) atsakovo argumentai, susiję su žalos apskaičiavimu pagal verslo apskaitos standartus, yra nepagrįsti, nes žala yra nustatoma ne pagal buhalterinę apskaitą reglamentuojančius verslo apskaitos standartus, o pagal CK įtvirtintas teisės normas ir šalių susitarimą;

5) taikyti CK 6.249 str. 5 d. teisės normos nebuvo jokio teisinio pagrindo, nes iš šalių susitarimo akivaizdžiai matyti, koks yra nuostolių dydis. Toks susitarimas šalims turi įstatymo galią (CK 6.189 str. 1 d.). Sutartis yra galiojanti, todėl teismui nebuvo jokio pagrindo taikyti teismo sprendimo priėmimo dieną galiojusių kainų. Kita vertus, pagal CK 6.499 str. 3 d. nuomininkas privalo atlyginti daikto vertę, o ne daikto kainą. Teismas pagrįstai aiškinosi prarastų pastolių vertę, o ne jų kainą teismo sprendimo priėmimo metu. Kadangi šalys buvo susitarusios dėl prarastų daiktų vertės, o ne kainos kompensavimo, todėl teismui nebuvo jokio pagrindo aiškintis daiktų kainų teismo sprendimo priėmimo metu. Atsakovui nesutinkant su šalių sutartomis daiktų vertėmis, jis turėjo teisę jas ginčyti, tačiau to nepadarė;

6) šiuo atveju nuomininkas atsako už daikto praradimą, jeigu neįrodo, kad taip atsitiko ne dėl jo kaltės, t. y. įtvirtinta nuomininko kaltės prezumpcija. Nuomininkui tenka pareiga įrodyti, kad jis nėra kaltas dėl pastolių praradimo. Atsakovas neįrodė, kad pastoliai buvo prarasti ne dėl jo kaltės. Jo pateiktos nuotraukos nepatvirtina jokių reikšmingų bylos aplinkybių, nes iš nuotraukų negalima nustatyti, ar tai pavogti pastoliai, ar tai vėliau (po vagystės) ieškovės išnuomoti atsakovui pastoliai. Iš nuotraukų negalima nustatyti, kad pastoliai yra kaip nors apsaugoti, jų fotografavimas taip pat niekaip neapsaugo nuo vagystės. Atsakovo nurodytas pastolių apšvietimas yra akivaizdžiai nepakankama jų apsaugos priemonė, be to, atsakovas neįrodė, kad pastoliai buvo apšviesti;

7) aplinkybė, kad iš vakaro prie namo buvo atvažiavę su ieškove susiję asmenys, yra atsakovo pramanyta ir nepagrįsta jokiais įrodymais;

8) nei įstatymai, nei šalių susitarimas nenumatė prievolės apdrausti pastolius, todėl atsakovo kaltinimas dėl pastolių neapdraudimo yra neargumentuotas. Teiginys, jog ieškovė neįspėjo apie galimą vagystę, yra taip pat neargumentuotas, nes ji nežinojo ir negalėjo žinoti, kad yra reali pastolių vagystės grėsmė.

Apeliacinis skundas tenkintinas iš dalies.

Ieškovė, siekdama civilinės atsakomybės taikymo atsakovei, turi įrodyti tris būtinas civilinės atsakomybės sąlygas: neteisėtus veiksmus, žalą ir priežastinį ryšį tarp jų; atsakovo kaltė yra preziumuojama. Tačiau įrodinėjimo prasme, sprendžiant dėl civilinės atsakomybės taikymo, galioja bendroji įrodinėjimo pareigos taisyklė, t. y. kiekviena šalis turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis grindžia savo reikalavimus bei *atsikirtimus* (CPK 178 str.), o taip pat rungimosi principas, pagal kurį kiekviena šalis turi įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų ar *atsikirtimų* pagrindu (CPK 12 str.).

Neteisėtų veiksmų įrodinėjimo pareiga tenka nukentėjusiajam, t. y. ieškovui, kuris privalo įrodyti, kad jo teisės buvo pažeistos. Pagal generalinio delikto, įtvirtinto CK 6.263 str. 1 d., doktriną kaltė ir neteisėti veiksmai yra neišskiriami, todėl galima teigti, jog kaltės prezumpcija praktiškai apima ir neteisėtų veiksmų prezumpciją, nes bendros pareigos elgtis sąžiningai ir rūpestingai pažeidimas suponuoja neteisėtumą .

Bylos medžiaga nustatyta, kad atsakovas prarado ieškovei priklausantį turtą (200 kv. m firmos RUX pastolių) dėl vagystės (b. l. 13). Teismo posėdyje apklaustas apeliantas pripažino (b. l. 55), kad nuomos sutarties 6 str. 2 d. yra nurodyta sąlyga, jog praradus ar sugadinus pastolius, nuomininkas atlygina jų rinkos vertę (b. l. 9). Atsakovas suprato, kad atsako už pastolių praradimą tik dėl paties atsakovo kaltų veiksmų, o ne dėl trečiųjų asmenų veikos. Be to, atsakovo manymu, ieškovė galėjo įspėti atsakovą, kad pastoliai gali būti pavogti Kadangi ieškovė tokios informacijos atsakovui nesuteikė, pastoliai buvo palikti statybvietėje pritvirtinti prie pastato, ten pat buvo įrengtas papildomas apšvietimas, kitų saugumo priemonių atsakovas nesiėmė. Vėliau, kai atsakovas pakartotinai išsinuomojo kitus pastolius, jis jų nepaliko be priežiūros, pats nakvojo name ir juos saugojo. Iš minėtų apelianto paaiškinimu matyti, kad atsakovas nebuvo pakankamai rūpestingas, nesiėmė protingų priemonių apsaugoti turtą tik dėl to, kad nebuvo įspėtas, jog pastoliai gali būti pavogti.

Kolegija sutinka su ieškovės atstovo atsiliepimo į apeliacinį skundą motyvais, kad atsakovas neįrodė, jog pastoliai buvo prarasti ne dėl jo kaltės. Atsakovo nurodytas pastolių apšvietimas yra akivaizdžiai nepakankama jų apsaugos priemonė, be to, byloje atsakovas neįrodė, kad pastoliai buvo apšviesti. Taigi apelianto motyvas, kad atsakovo elgesys buvo sąžiningas ir rūpestingas, atmestinas, nes tas faktas byloje neįrodytas (CPK 178 str.).

Kaip jau minėta, Nuomos sutarties 6 str. 2 p. šalys susitarė, kad praradus pastolius bus atlyginama pastolių rinkos vertė pagal perdavimo-priėmimo aktą. (b. l. 10). Dalis išnuomotų pastolių grąžinti ieškovei, remiantis šalių paaiškinimu, negrąžintų pastolių vertė yra 18 332 Lt (be PVM), todėl mažinti šią sumą nėra pagrindo (b. l. 55, 66) Atmestinas apelianto motyvas, kad pastolių vertė yra mažesnė, ji yra tik 16 169 Lt (b. l. 16), o ne 18 332 Lt.

Šalys pripažįsta, kad pagal 2008-05-20 aktą atsakovas grąžino ieškovei ginčo turto už

1562 Lt, o negrąžino – už 18 332 Lt. Šis aktas nėra nuginčytas, todėl kolegija byloje vadovaujasi minėtu dokumentu (CPK197 str. 1 d., 177 str. 2 d., 187 str.) ir konstatuoja, kad ieškovės nuostoliai dėl negrąžinto turto yra 18 332 Lt.

Ieškovei negali būti priteistas PVM, nes byloje nepateikta jokių objektyvių įrodymų dėl prašomo priteisti mokesčio dydžio ir pagrindo tokiam mokesčiui priteisti. Kaip jau minėta, nuostolio suma nustatyta remiantis byloje surinktais įrodymais, taip pat ieškovės paaiškinimu (b. l. 111), tuo tarpu PVM mokestis skaičiuojamas ir mokamas PVM įstatyme numatytu atveju. Nesant įstatyminio pagrindo, bei įrodymų, patvirtinančių tokio dydžio nuostolio buvimą, PVM mokestis iš atsakovo nepriteistinas.

Apelianto skundo dalis dėl iš atsakovo be pagrindo priteisto PVM yra pripažintinas pagrįstu. Tai sudaro pagrindą iš dalies panaikinti teismo sprendimą, priimti naują sprendimą – ieškovės reikalavimą dėl PVM (3299,76 Lt) priteisimo atmesti (CPK326 str. 1 d. 2 p., 330 str., 329 str. 1 d.). Panaikinus sprendimo dalį dėl PVM priteisimo, keistina ir teismo sprendimo dalis dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo – jos mažintinos atsižvelgiant į patenkintų reikalavimų sumą (CPK 93 str. 4 d.).

Taigi patenkinus ieškovės 18 332 Lt reikalavimus, iš atsakovo priteistina 549,96 Lt o ne kaip nurodyta pirmosios instancijos teismo sprendime 648,95 Lt (CPK 80 str.1d.,1p.), žyminis mokestis.

Kita skundžiamo teismo sprendimo dalis nekeistina.

Apeliacinės instancijos teisme šalys turėjo išlaidų sumokėję žyminį mokestį (b. l. 83) ir advokato D. P. atstovavimo išlaidas (pinigų priėmimo kvitas Nr. 509402).

Iš dalies patenkinus apeliacinį skundą, atsakovui priteistina dalis už apeliacinį skundą sumokėto žyminio mokesčio – 99,04 Lt (CPK 93, 96 str.).

Apeliacinės instancijos teismas pripažino dalį motyvų atsiliepime į apeliacinį skundą pagrįstais, todėl ieškovei priteistina dalis advokato atstovavimo išlaidų apeliacinės instancijos teisme (CPK 98 str.), tai yra 250 Lt. Tokia suma už atstovavimą apeliacinės instancijos teisme pripažįstama teisinga ir protinga, nes byla išnagrinėta per vieną posėdį, nebuvo sudėtinga įrodymų vertinimo ir įstatymų taikymo prasme.

Kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos CPK 326-333 str.,

Nutarė

Kauno miesto apylinkės teismo 2009 m. gegužės 20 d. sprendimo dalį, kuria priteistas PVM, panaikinti, priimti naują sprendimą ir šią ieškovo reikalavimų dalį atmesti.

Kitą sprendimo dalį dėl žyminio mokesčio pritesimo išdėstyti taip: iš atsakovo M. Š. (a. k. (-) priteistinas 549,96 Lt žyminis mokestis ieškovei UAB „Murameda“ (į. k. 135276917). Kitos sprendimo dalies nekeisti.

Priteisti iš ieškovės UAB „Murameda“ (į. k. 135276917) 99,04 Lt žyminį mokestį už apeliacinį skundą ieškovui M. Š. (a. k. (-)

Priteisti iš atsakovo M. Š. (a. k. (-) 250 Lt advokato teisinių paslaugų apmokėjimo išlaidas apeliacinės instancijos teisme ieškovei UAB „Murameda“ (į. k. 135276917).